

En ny tid for kirken er ved at bryde frem

Kardinal Schönborn

af Christa Pongratz-Lippitt i *The Tablet* 21. januar 2012

Oversat og bearbejdet af Kaare Rübner Jørgensen

Ved en sammenkomst med østrigske journalister den 16. januar fremkom ærkebiskoppen af Wien, kardinal Schönborn med nogle nok så opsigtsvækkende udtalelser.

”De sidste årtiers sociale ændringer kræver en anden slags kirke,” sagde han og fortsatte: ”Den kirke, de østrigske katolikker har været vant til, er noget fra fortiden, og derfor er det ikke et spørgsmål om business as usual. Tidspunktet er nu kommet for at forholde sig til de ændringer, som har fundet sted i samfundet, langt mere alvorligt end hidtil.”

Nøglen til forståelsen af de udfordringer, som møder kirken i nutiden, er ideen om frihed. Det andet Vatikanerkoncil havde allerede skabt mulighed for at placere kirken i et frit samfund, men et enormt mængde arbejde mangler endnu at blive gjort, og det vil ændre kirkens natur.

”I dag lever vi i en frihedens kultur, og det er en meget god ting, for det er, når vi er frie, at vi mest ligner Gud.”

”Frihed er det bedste udgangspunkt for at overbevise, for at tro og for at skabe en stærk kirke i fremtiden – en kirke som vil se meget anderledes ud end den kirke, vi har kendt indtil nu.”

I et frit samfund med en mangfoldighed af muligheder vil kirken kun være ”en spiller blandt mange andre”, sagde han advarende. Kirkens missionsarbejde ligger derfor i at vinde den enkelte for troen.

Han understregede, at der i nutiden er et stærkt behov for evangelisering og fortalte, at i hans eget ærkebispedømme sker det ved realiseringen af hans ”mission først”-projekt. Ærkebispedømmet vil fortsat have et overalt eksisterende netværk af sogne, men de vil blive større og ”tyndere” i struktur. Man skulle desuden ikke kun se på frafaldet af katolikker, men også på de katolske skoler, hvor elevantallet er blevet tredoblet i de senere år. Han nævnte også Caritas’ sociale arbejde, som er blevet fordoblet, og at der har været et markant boom i valfarter, sammenlignet med for tyve år siden. At samarbejde i netværk med andre lande om evangeliseringen var også af betydning.

”Tror ikke, at denne nye start er en let sag for mig som ansvarlig biskop. Den betyder et farvel til min barndoms kirke, som er så tæt ved mit hjerte, og det er et farvel, der smerter. Men realiteterne giver os ikke andre muligheder.”

I midten af det 20. århundrede blev den katolske kirkes rolle i samfundet taget for givet af det helt store flertal af østrigere. Få udfordrede kirkens autoritet, og de fleste katolikker overværede søndagsmessen. Det er ikke tilfældet i dag.

For udenforstående kan kardinalens udtalelser virke lidt ”billige”, for hvilke ændringer, der må ske, og hvilken kirke, vi vil få at se i fremtiden, siger han intet om. Ikke, at jeg ikke tror, at han ikke skulle have nogle ideer derom, men dem holder han for sig selv. Det eneste, vi ved derom, er at han har sagt, at han ikke deler det østrigske ”Præsteinitiativ” løsninger på den nutidige kirkes problemer (Jf VEOKs Nyhedsmail nr.121 af 24-jul-11- Østrigske præster opfordrer til ulydighed), og at løsningen skal besluttes af kirken som helhed. Lagde han dermed op til, at der bør indkaldes et Vaticanum III?

Vigtigere for mig at se er da også hans anerkendelse af det frie samfund, og at han mener, at vi får en anderledes kirke at se i fremtiden. Det er vist første gang siden konciliet, at en så højtstående gejstlig udtaler sig herom.

Med sine udtalelser synes kardinal Schönborn at køre sig selv i stilling som pave Benedikts mulige efterfølger. Han må bestemt betragtes som en af ”frontløberne”, som det hedder i USA. Men om kardinalerne vil vælge endnu en tysktalende pave, er dog et stort spørgsmål.